

крайно усилие и да падне съ оръжие въ рѣка, отколкото да капитулира безъ да опита послѣдното сръдство за спасение, колкото проблематично и да бѣше то. Османъ паша имаше намѣрение, въ случай на сполука, да стигне бърже до Искѣра и да прѣмине тази рѣка, за да тури една ограда между себе си и неприятеля, слѣдъ което да мине прѣзъ Кутловица, Берковица и Дорукия прохoдъ и да стигне въ София, за да се присѣдини къмъ отрядитѣ, които бѣха натоварени да защищаватъ западнитѣ балкани.

§ 3. Изпѣнение плана на излизането.

На 9 декември, съобразно съ полученитѣ инструкции, всѣкой баталионъ изпрати резервнитѣ си припаси и багажи къмъ моста. Перспективата за излизането бѣ повдигнала духа на воилицитѣ; прѣпълнени съ довѣрие и радостъ при мисльта, че ще могатъ да форсиратъ линията на обкрѣжението, тѣ като че ли бѣха изгубили истинското съзнание за критическото положение на армията и за трудноститѣ на прѣдприятията.

Прѣзъ послѣднитѣ дни наблюдаваха повече отъ всѣкой пѣтъ въ посока къмъ Орхание, като не изгубваха още надежда за пристигане на помощъ. На 9 декември, часътъ